

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418011032
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418011032.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich Viery Rusinovej a Ing. Jána Zelizňaka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.08.2019 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

Q. N., nar. X.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom I. C. XXX, okres Kežmarok, t. č. ÚVTOS Košice,

uznáva sa za vinného, že

dňa 21.9.2017 v čase okolo 11:30 hod. najprv pri budove obchodného centra V. v obci I. C., okres Kežmarok oslovil poškodeného C. S., nar. XX.X.XXXX a žiadal od neho štyri eurá, čo poškodený odmietol a kráčal ďalej po chodníku smerom za budovu obchodného centra, kde následne k poškodenému C. S. pristúpil odzadu, chytil ho za bundu a najmenej jedenkrát ho udrel do oblasti hlavy, v dôsledku čoho pošk. C. S. spadol na zem, následne ho chytil za kabát a ležiaceho ho odvliekol po zemi k blízkeму kontajneru, kde ho prehľadával, či u seba nemá peniaze, pričom mu natrhol zips na bunde a kričal na poškodeného C. S. „Daj mi peniaze, lebo ťa zabijem!“ a opätovne ho udrel do hlavy a kopol do hrude a z miesta činu odišiel, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému C. S., nar. XX.X.XXXX zlomeninu ľavej očnénice, pomliaždenie ľavej strany tváre s tržnou ranou ľavého viečka, pomliaždenie okolia pravého oka, tržnú ranu ľavého ucha a reznú ranu 4. prsta pravej ruky, ktoré si vyžiadali liečenie v trvaní 4 týždňov, bez spôsobenia majetkovej škody,

t e d a

- proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe,
- dopustil sa fyzicky na miestne verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. d/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v štádiu pokusu § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To 50/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatný dňa 20.03.2019, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody

so stredným stupňom stráženia, ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2018 zo dňa 29.03.2018 právoplatný dňa 23.09.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 1.198,43 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Kežmarku podal na Okresný súd Kežmarok dňa 26.09.2018 obžalobu pod č. Pv XX/XX/XXXX -XX na obžalovaného Q. N. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a zároveň aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.03.2019 obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného, výsluchom svedkov, oboznámením obsahu DVD nosičov, pripojených spisov, listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevie, čo sa tam stalo a v tom čase pri obchode popíjal s chlapmi. Stretli sa ráno o desiatej na pive, mali debaty, čo robili skoro každý deň. To, čo sa malo stať poškodenému C. S. sa malo stať o 12 tej, čo vie z uznesenia vyšetrovateľa a v tom čase tam bolo veľa ľudí. Poškodeného C. S. nepozná a podľa neho je zaujímavé, že on pozná jeho a aj jeho prezývku, hoci sa v živote nevideli. Podľa neho si to poškodený všetko vymyslel. Uviedol, že on nič v ten deň nespravil, poškodeného nevidel a v ten deň sa tam s poškodeným nestretol. Na policajnú stanicu ich viezli spolu s poškodeným a spolu debatovali a ešte sa poškodeného pýtal, odkiaľ má takú skrvavenú tvár. Oj policajti mu hovorili, že to nemohol byť on lebo by mal stopy krvi na rukách a na oblečení, lebo poškodený bol od krvi. Ani poškodený v policajnom aute netvrdil, že to mal byť on a jeho osobu poškodený označil za páchatel'a až v januári. Dôvodom predvádzania na policajnú stanicu bolo, že mal poškodeného niekto zbiť. Z polície ho po dvoch hodinách pustili. Okolo 11.30 hod. sa nachádzal pri obchode boli tam s ním rôzni cigáni, určite S. K.. Celý čas stál pred obchodom a odtiaľ ho zobrali aj policajti.

Na tejto výpovedi obžalovaný zotrval aj pri odročených hlavných pojednaniach.

Svedok - poškodený C. S.Š. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že v ten deň bol na vyšetrení u kardiológa a z Kežmarku do Slovenskej Vsi prišiel autobusom o 11.30 hod. Keď vystúpil z autobusu, išiel rovno domov. Keď predchádzal okolo obchodného centra Oáza, stretol tam toho a ten sa ho spýtal, či mu nedá 4,- Eurá, čo on odmietol a pretože silno pršalo, išiel preč. Tým sa to pre neho skončilo. Prešiel asi 100 metrov ale veľa nevidel, lebo mal zapršané okuliare a ani veľa nepočul. On ho dobehol, chytil za golier kabáta a udrel do hlavy, v dôsledku čoho spadol na zem. Potom ho chytil za golier a

ťahal ku kontajnerom na sklo za obchod, zrejme, aby to ľudia nevideli. Tam si porezal ruku o sklo. Potom ho ohmatával lebo hľadal peňaženku a povedal mu iba „daj mi peňeži, bo ťa zabijem“ a zase ho udril do tváre. Ako svedok - poškodený uviedol, bol v šoku a potiahol ho za nohu tak, že on spadol. Zelenou botaskou ho útočník kopol do tváre. Poškodenému sa podarilo vstať, zdvihol kameň a chcel sa s ním brániť, kameň však nehodil. On odišiel a poškodený ostal v šoku. Okolo išla jedna jemu neznáma žena s dieťaťom, asi do školy, a ju požiadal, aby zavolala policajtov. Ona mu na to povedala, že nemá mobil, preto jej on dal svoj. Ona policajtov vytočila a mobil mu podala. On však policajtov nepočul, bol zakrvavený a v šoku. Za chvíľu išla okolo U. D., ktorej povedal, čo sa stalo a ktorá ho vzala do obchodu, kde sa umyl a kde predavačka zavolala policajtov, ktorí prišli na miesto, naložili ho do auta a hľadali toho, kto ho zbil. Potom ho videli, ako vychádza spoza rohu obchodu a až na polícii sa dozvedel, aká je jeho prezývka. Mal zlomenú jarmočnú kosť, ktorú mu kvôli problémom so srdcom nemohli operovať a tak mu dávali len injekcie. Ďalej mal tržnú ranu na tvári a na ruke zo skla, ktorú mu zošivali. Poškodený v pojednávacej miestnosti ako útočníka identifikoval obžalovaného. Ako ďalej uviedol, obžalovaný mal tom čase 100 % vypité lebo aj keď ho stretol pri Konzume, mal pri nohách fľašku. Obžalovaný mal v ten deň oblečenú koženku, hnedé maskáčové nohavice a keď ho videl s policajtmí, tak mal koženku prehodenú cez hlavu a tvrdil, že sa chránil pred dažďom. Ako poškodený uviedol, obžalovaného na 100 % spoznal ako útočníka aj keď to bolo ťažké, lebo pršalo a on bol v šoku. Obžalovaný ho počas útoku prehľadával, podľa svedka - poškodeného hľadal niečo hrubé, asi peňaženku. Svedok - poškodený uviedol, že mal pri sebe 50,- Eurové bankovky ale samostatne zazipsované vo vrecku bundy a tie obžalovaný nenašiel. Ako obžalovaný nemohol rozopnúť zips na bunde, tak mu ho roztrhol. Udril ho celkovo dva alebo tri krát. Keď obžalovaný spadol a on sa držal jeho nohy, lebo sa chcel postaviť, tak počas toho, ako ležali, ho obžalovaný kopal do prs a kričal „pusť mi nohu, pusť mi nohu“. Keď k nemu obžalovaný pristúpil zozadu a chytil ho za golier, do tváre mu nevidel. Keď ho ťahal za kontajner, tak mu tvár videl. Obžalovaného spoznal podľa tváre lebo ho pozná z videnia, nakoľko v Slovenskej Vsi žije asi 50 rokov. Ako poškodený uviedol, obžalovaného v obci vídať málo lebo bol často vo výkone trestu odňatia slobody. Okrem toho ho poznal podľa zelených botasiek, za ktoré ho na zemi držal a ktorými ho na zemi obžalovaný kopal. Policajti naložili obžalovaného do auta preto, lebo ho poškodený spoznal a označil im ho ako útočníka. Aj v aute a na stanici hovoril, že to bol jednoznačne obžalovaný. V aute mu obžalovaný hovoril „ja ťa nepoznám“ a poškodený mu na to hovoril, že „ja ťa poznám“. Ďalej sa s obžalovaným nerozprával. Obžalovaný v čase, keď ho spoznal z policajného auta, vychádzal spoza krčmy alebo priamo z krčmy, ktorá je v budove, za ktorou sa stal útok. Nikoho iného tam nevidel alebo pršalo. Meno a prezývku obžalovaného sa dozvedel až na polícii ale z videnia ho pozná.

K tejto výpovedi svedka - poškodeného obžalovaný uviedol, že poškodený klame, vôbec ho nepozná a nevie jeho meno a v tom čase svietilo slnko a nepršalo. Výpoveď si vymyslel a dohodol sa s policajtmí. Svedok poškodený zotrval na svojej výpovedi s tým, že s nikým sa nedohadoval.

Na tomto hlavnom pojednávaní súd prehrál aj videozáznam zachytávajúci výsluch svedka - poškodeného C. S. z prípravného konania dňa 17.01.2018, kde okolnosti skutku opísal zhodne ako na hlavnom pojednávaní s tým, že jednoznačne spoznal obžalovaného ako útočníka, pretože ho pozná z videnia.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prehratím DVD záznamu, na ktorom je zachytený výsluch svedka - poškodeného C. S. z prípravného konania zo dňa 28.06.2018, počas ktorého opätovne, v zhode s tým, ako vypovedal na hlavnom pojednávaní a na predchádzajúcom výsluchu v prípravnom konaní, opísal priebeh útoku, osobu obžalovaného, jeho oblečenie s tým, že ho napadla tá istá osoba, ktorá predtým od neho pýtala peniaze. Obžalovaného opísal ako staršieho pána vo veku asi 60 rokov a že má škuľavé oči.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného, súd na tomto hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď splnomocnenej zástupkyne poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. - Mgr. C. K.E., ktorá uviedla, že ich zdravotná poisťovňa vynaložila na zdravotnú starostlivosť poskytnutú v súvislosti so zranením poškodeného C. S. sumu 1.198,43 Eur a túto si uplatnila ako náhradu škody. Vzhľadom na jej postavenie jej neboli vo vzťahu ku skutku alebo vo vzťahu k osobe páchatel'a známe žiadne iné skutočnosti.

Svedok I. Z., starosta obce Slovenská Ves na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná z obce, kde žije celý život ale dlhšiu dobu ho nevidel, lebo bol dlhšie vo výkone trestu odňatia slobody. Vie,

čo je predmetom konania lebo dal polícii kamerový záznam z obecných kamier, ktoré však zachytávajú iba priestor hlavnej cesty a budovy ale miesto činu tam zachytené nie je. Na jednom zázname je zachytené, ako obžalovaný odchádza spoza budovy smerom k autobusovej zastávke, gestikuluje a vyhráňa sa smerom za budovu, kde aj niečo kričal a mával rukou za budovu, kde sa to malo stať. Obžalovaného na zázname vidieť asi okolo pol dvanástej, celý deň bol upršaný a sychravý a na zázname nie je vidno veľa ľudí. Keď sa o tom svedok asi o týždeň na to rozprával s poškodeným S.J., ten mu povedal, že išiel okolo obžalovaného, ktorý od neho pýtal peniaze, ktoré mu nechcel poškodený dať a preto ho obžalovaný zozadu napadol. Podľa svedka, obžalovaný väčšinou stáva na rohu budovy asi 70 metrov od miesta, kde sa to malo stať. Obžalovaný má v obci veľmi zlú povesť, podľa svedka je to problémový človek, ktorý bol viackrát vo výkone trestu a po prepustení bol s ním hneď nejaký problém.

Svedkyňa U. F. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedala, že skutok nevidela ale stretla poškodeného S., ktorý stál skrvavený na chodníku a v ruke držal telefón a povedal jej, že volal na políciu, že ho cigán udrel a kopol kvôli 2,- Eurám. Z jeho telefónu ale nebolo nič počuť a preto poškodeného odvieďa do obchodu a povedala predavačke, aby zavolała políciu lebo pršalo a jej malý syn ju čakal von pred obchodom. Predtým než išla pre syna do školy, tak prechádzala tým chodníkom okolo obchodu. Keďže pršalo, mala na hlave kapucňu ale periférne videla čierno oblečenú postavu, ktorá tam stála na rohu a pila pivo. V ten deň pršalo a stála tam iba jedna osoba. Obžalovaného nepozná ale vie o ňom z počutia. Svedkyňa na fotografiách vyhotovených pri ohliadke miesta činu ukázala miesto, kde videla stáť svedka - poškodeného.

Svedok E. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že to, čo sa stalo nevidel. Na druhý deň potom, čo sa to malo stať, stretol obžalovaného a spýtal sa ho, prečo zbil starého chlapa. Obžalovaný mu na to povedal, že čo sa stará a že to je jeho vec. Celá dedina hovorila, že obžalovaný mal zbiť svedka - poškodeného C. S.. V ten deň sa s obžalovaným, ktorý má prezývku A., nestretol.

Svedok S. K. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď prišiel v ten deň asi okolo pol tretej popoludní autobusom do Slovenskej Vsi, videl obžalovaného, ako sedí na múriku a plače. On sa ho pýtal, prečo plače a obžalovaný mu povedal, že mal niekoho zbiť ale že ho nezbil. V rámci odstraňovania rozporov v jeho výpovedi z prípravného konania na návrh prokurátora, kde v prípravnom konaní na otázku obhajcu, či sa po bitke stretol s obžalovaným, svedok uviedol, že ho stretol na druhý deň a keď sa obžalovaného pýtal, prečo to urobil, obžalovaný mu povedal, že si nepamätá, svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil, že je to pravda, čo vypovedal v prípravnom konaní. V ten deň videl obžalovaného pri Oáze iba popoludní s tým, že pri Oáze sa s obžalovaným stretával lebo odtiaľ býva asi 100 metrov.

Svedok J. J., referent OO PZ Spišská Belá vo svojej výpovedi vo vzťahu k osobe obžalovaného uviedol, že obžalovaného poznal aj predtým a mali na nástenke na policajnom oddelení vyvesenú jeho fotografiu, aby vedeli, že obžalovaného pustili z výkonu trestu a sledovali, či sa niečoho nedopustil. V obedňajších hodinách dňa, ktorý si už nepamätá, dostali oznámenie, že v Slovenskej Vsi mal byť napadnutý starší pán. Preto s kolegom vyrazili na miesto a pri obchodnom centre Oáza bol poškodený, ktorý bol dosť zbitý a mal poranené oko. Vyzvali ho, aby opísal útočníka. V ten deň silno pršalo a poškodený nevidel na jedno oko. Oni s poškodeným v aute jeden krát prešli okolo obžalovaného ale poškodený ho hneď neoznačil ako útočníka. Keď sa vrátili na miesto útoku, predviedli obžalovaného na OO PZ ako osobu, ktorá mala byť na mieste útoku. Potom spísali s poškodeným oznámenie a zavolali mu sanitku, ktorá ho odviezla na ošetrovanie. S obžalovaným spísali zápisnicu o výsluchu podozrivého. Oboch viezli autom na policajné oddelenie, obaja sedeli vzadu, rozprávali sa ale svedok nevie o čom. Obžalovanému nevykonali dychovú skúšku na prítomnosť alkoholu v krvi ale bol podľa svedka pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný mal oblečenú čiernu koženkovú bundu a tmavšie nohavice zelenej farby. Poškodený, keď sa trochu umyl a spamätal, tak označil obžalovaného ako útočníka s tým, že ho poznal podľa nohavíc a podľa tváre. To bolo prvý krát, keď ako útočníka označil obžalovaného. Obžalovaný viditeľné známky stôp na oblečení alebo na tele nemal. Svedok poprel, že by poškodenému povedal, že to nebol obžalovaný, len vie, že poškodenému hovoril, že na obžalovanom, ako podozrivom nevideli žiadne stopy krvi. Oblečenie obžalovaného nebolo zvlášť špinavé.

Na tomto hlavnom pojednávaní bol ako svedok vypočutý X.. K. K., čakateľ vyšetrovateľa OR PZ v Kežmarku, ktorý vypovedal, že v tom čase pracoval ako príslušník OO PZ Spišská Belá. Na základe oznámenia, že bol niekto napadnutý, bol operačným strediskom vyslaný spolu s kolegom J. do Obce Slovenská Ves. Keď prišli na miesto, poškodený S. bol zranený na líci a tvrdil, že ho niekto napadol. Na

mieste silno pršalo a tak naložili poškodeného do služobného motorového vozidla a chceli ísť s ním na OO PZ. Poškodený bol v šoku, silno krvácal a nevedel presne opísať osobu, ktorá ho mala napadnúť, najmä z hľadiska veku. Nie je si 100 % istý, ale poškodený im vtedy hovoril, že útočníkom bol chlap rómskeho pôvodu. Vtedy pršalo a na mieste sa nenachádzalo veľa ľudí a tak do služobného motorového vozidla zobrali obžalovaného, ktorý bol v tom čase jediný na mieste. Na OO PZ prijali oznámenie, vypočuli obžalovaného a keďže nevedeli rozsah zranení, poškodenému zavolali RZP. Obžalovaný v tom čase stál pri krčme, kde zvyknú piť alkohol, čo im potvrdili aj v obchode. Svedok nevedel uviesť, či bol obžalovaný podrobený dychovej skúške a nevie, či bol pod vplyvom alkoholu. Nevie, či obžalovaný a poškodený spolu komunikovali, pretože on šoféroval a sústredil sa na jazdu. Obžalovaný mal vtedy oblečenú čiernu koženkovú bundu a modré rifle, pričom nohavice mal špinavé od blata, čo si svedok dal do súvisu s vyjadrením poškodeného, že spolu zápasili na zemi. Poškodený C. S. na OO PZ prvý krát označil obžalovaného ako útočníka ale nevedel, na základe čoho poškodený páchatel'a identifikoval, lebo on vypočúval obžalovaného ako podozrivého a kolega J. vypočúval poškodeného.

Svedok Q. A. uviedol, že vtedy išiel pre dcéru do školy, pršalo a videl poškodeného C. S. zbitého a preto ho poslal k predavačke do potravín. Keď prišla polícia, pýtali sa ho, či niečo videl a on povedal, že nič. Poškodený S. mu vtedy hovoril, že ho niekto prepadol a pýtal od neho peniaze. Obžalovaného videl na mieste ale dosť ďaleko. Poškodeného stretol na druhý deň, kedy mu povedal, že ho mal zbiť obžalovaný. Obžalovaný nemá v obci dobrú povesť.

Svedok K. K., ošetrojúci lekár obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.05.2019 uviedol, že obžalovaný bol u neho naposledy ošetrovaný v roku 2017, pričom odvtedy u neho na ambulancii nebol. Ošetrovaný bol z dôvodu podozrenia na trombózu dolnej končatiny, pre ktorú bol aj v roku 2017 hospitalizovaný. Pri trombóze je prítomná bolestivosť končatiny ale hybnosť je zachovaná, teda končatina nie je postihnutá tak, že by sa s ňou nedalo hýbať. O problémoch obžalovaného s chrbticou svedok nemal vedomosť.

Svedok S. A. využil svoje právo a na tomto hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať z dôvodu, že obžalovaný je ujo jeho manželky a často sa navštevovali.

Svedok E. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.06.2019 uviedol, že obžalovaný je jeho sused, s ktorým sa nie často ale iba občas stretával a popíjali alkoholické nápoje vonku pri dome. Poprel, že by s obžalovaným pil alkohol pri Oáze. Dňa 21.09.2017 okolo 12.00 hod. spal opitý doma a obžalovaného vôbec nestretol. O udalostiach, ktoré sa mali stať dňa 21.09.2017 nič nevie, nebol s obžalovaným a len okolo neho prechádzal, keď išiel z aktivačných prác.

Znalec K.. A. N., ktorý v prípravnom konaní vypracoval písomný znalecký posudok vo svojej výpovedi zotrval na jeho záveroch a uviedol, že poškodený C. S. utrpel pri fyzickom incidente dňa 21.09.2017 zlomeninu ľavej očnice, pomliaždenie ľavej strany tváre s tržnou ranou ľavého viečka, pomliaždenie okolia pravého oka, tržnú ranu ľavého ucha a reznú ranu 4 prsta pravej ruky. Kvôli týmto poraneniam bol poškodený najprv vyšetrený v nemocnici v Poprade, potom bol od 22.09 do 27.09.2017 hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Košiciach. Všetky poranenia možno podľa znalca hodnotiť ako ľahké, priebeh ich liečby je nekomplikovaný. Vznik týchto poranení zodpovedá mechanizmu fyzického incidentu ako je uvedený vo vyšetrovacom spise, tzn., že poranenia mohli byť spôsobené mechanizmom tupo pôsobiacej sily, ktorou bola opakovane zasiahnutá hlava poškodeného. Na základe lokalizácie poranení, kde bolo zasiahnuté ľavé ucho a okolie ľavého oka a oblasť pravého oka sa dá predpokladať, že sa jednalo o viacero úderov, ktorých počet sa nedá stanoviť. Rovnako z medicínskeho hľadiska nie je možné presne určiť, či poranenia vznikli údermi pästou alebo bol poškodený kopaný. Rezná rana na prste pravej ruky mohla vzniknúť porezaním na skle, keď útočník ťahal poškodeného po zemi. Všetky tieto poranenia nezodpovedajú tomu, že by vznikli pádom poškodeného na zem alebo pádom z nepozornosti alebo obdobným mechanizmom. Dobu liečenia a práceneschopnosti určuje poranenie s najdlhšou dobou liečenia z týchto poranení, ktorým je zlomenina ľavej očnice a toto poranenie si vyžadovalo liečenie 4 týždne. Zranenia trvalé následky nezanechávajú, poškodený bol obmedzovaný na obvyklom spôsobe života počas hospitalizácie. Pri videní ho obmedzoval opuch a veľká krvná podliatina v okolí ľavého oka ale tento stav sa po dvoch týždňoch upravil. Ostatné poranenia si vyžadovali liečenie po dobu 7 dní. Kvôli reznej rane na pravej ruke nemohol poškodený vykonávať všetky potrebné úkony. Počas liečenia bol poškodený sebestačný. Z hľadiska bolesti poškodený užíval lieky na tlmenie bolesti, neskôr už lieky kvôli tolerovateľnej úrovni bolesti neužíval. Pri hodnotení celkového stavu poškodeného lekárom internistom

bol stav poškodeného hodnotený tak, že prípadná operácia by predstavovala vysoké riziko a na druhej strane z titulu poranenia očnénice poškodený nemal takú poruchu, ktorá by si vyžadovala operačný výkon. Preto liečba poškodeného postupovala konzervatívnym spôsobom, čiže bez operácie, pri užívaní liekov. Pri útoku nedošlo k poškodeniu mozgu poškodeného, hoci útok bol vedený na hlavu. Nedá sa ani s prihliadnutím na vek poškodeného stanoviť, že by poškodený bol v dôsledku svojich zranení ohrozený na živote.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj obsah písomného znaleckého posudku č. 10/2018 vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a traumatológia K.. A. N., ktorého závery korešpondujú s tým, ako ich znalec vo svojej výpovedi prezentoval na hlavnom pojednávaní. Podľa záverov znaleckého posudku, posudzované zranenia mohli vzniknúť tak, že útočník napadol poškodeného zozadu a zhodil ho na zem, kde ho zasiahol viacerými údermi do hlavy - mohlo sa jednať o údery päšťou alebo kopnutia. Rezná rana na prste mohla vzniknúť porezaním na skle, keď poškodeného útočník ťahal po zemi za kontajner.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.05.2019 súd prehral kamerový záznam z obecného kamerového systému zachytávajúci priestor pred obchodným centrom Oáza zo dňa 21.09.2017 v čase približne okolo 11.30 hod. Vo vzťahu k záberu ch08_20170921112701.mp4 svedok - poškodený uviedol, že je na ňom zachytený on pred útokom. Obžalovaný vo vzťahu k postave na zázname ch08_201709211113420.mp4 uviedol, že to nie je on a tiež nie je na žiadnom zo záznamov. On stával pri Oáze pri plôtku.

Zo zápisnice z miesta činu vykonanej dňa 17.01.2018 vyplýva, že miesto činu sa nachádza v obci Slovenská Ves, ku ktorému sa prichádza po hlavnej ceste zo Spišskej Belej. Po ľavej strane ľavotočivej zákruty vedúcej do Spišskej Starej Vsi sa nachádza budova obchodného centra V.. V prednej časti sa nachádzajú vstupné dvere do prevádzky J. a do prevádzky V.. Po ľavej strane budovy sa nachádza odkvapová rúra a vedľa nej chodník z kamennej dlažby červeno hnedej farby. Chodník vedie do zadnej časti dvora a spája hlavnú cestu so súbežnou ulicou. Oproti chodníku sa po ľavej strane nachádza parkovisko, na ktorom je umiestnená letná terasa červenej farby s nápisom „D. B. I.“. Následne sa v zadnej časti 67 metrov po chodníku za budovou OC Oáza po ľavej strane chodníka vo vzdialenosti 8 metrov od neho nachádza zakrytý kovový kontajner o rozmeroch 3,5 x 1,5 m. Vedľa kontajnera sa nachádza uzamknutá garáž a strom. Z ohliadky bolo vyhotovených 9 kusov farebných fotografií zachytávajúcich OC Oáza, chodník a kontajner.

Dňa 17.01.2018 bola so svedkom - poškodeným C. S. vykonaná rekognícia, kde po predložení fotoalbumu č. 1 svedok - poškodený uviedol, že páchatelom je muž na fotke č. 6, ktorého jednoznačne poznal podľa očí a tváre. Ide o osobu, ktorá ho napadla a iné osoby z albumu nepozná. Podľa poznámky vyšetrovateľa svedok - poškodený ukázal na túto fotografiu prstom takmer ihneď potom, ako mu bol ukázaný fotoalbum a bez zaváhania. Po predložení fotoalbumu č. 2, svedok - poškodený ako páchatela, ktorý ho napadol, označil muža na fotografii č. 2 a podľa poznámky vyšetrovateľa tiež bez zaváhania. Na oboch fotografiách, na ktoré ukázal svedok - poškodený bola zachytená podoba obžalovaného.

Vo vzťahu k tomuto dôkazu obžalovaný uviedol, že prvýkrát počuje, že by poškodený ukázal na neho a že ho usvedčuje. Od začiatku vyšetrovania na neho nepovedal ani raz.

Zo záznamu o vydaní veci vyplýva, že svedok I. Z. vydal vyšetrovateľovi DVD nosič obsahujúci videozáznam z kamier zo dňa 21.09.2017 zachytávajúci priestor na križovatku pri dome zv. V.. Z úradného záznamu spísaného vyšetrovateľom dňa 27.04.2018 vyplýva, že pri vydaní DVD nosiča bol vypočutý svedok I. Z. a podľa neho na súbore pod názvom ch08_20170921112701.mp4 vidieť v čase 11.26 hod. ako k nákupnému stredisku V. prichádza starší pán s igelitkou, o ktorom svedok Z. povedal, že by to mal byť poškodený C. S.. Na súbore s názvom ch08_201709211113420.mp4 v čase 11.34 hod. podľa svedka vidieť vychádzať od budovy nákupného strediska V. muža v čiernej bunde a v tmavých nohaviciach, pričom svedok Z. túto osobu stotožnil s osobou obžalovaného, ktorého označil menom a prezývkou A..

Obžalovaný k tomuto dôkazu povedal, že svedok klame.

Zo správy riaditeľa OO PZ Spišská Belá zo dňa 26.04.2018 vyplýva, že dňa 21.09.2017 v čase o 11.33 hod. bolo prijaté na linku 158 anonymné oznámenie, že za D. v Slovenskej Vsi cigán prepadol staršieho pána. V čase o 11.40 hod. bola miesto vyslaná hliadka OO PZ Spišská Belá v zložení prapr. J. J.J. a prapr. X.. K. K. a to na preverenie oznámenia. Na mieste bolo zistené, že na linku 158 volala nejaká žena, ktorá prechádzala okolo, nakoľko ju o tom požiadal poškodený C. S., ktorý však jej totožnosť nepozná lebo mal podliate oko a veľmi silno pršalo ale bola na mieste až po útoku. Poškodený C. S. uviedol, že ho mal napadnúť róm, nakoľko mu nechcel požičať 3 Eurá. V čase o 12.30 hod. bol na OO PZ Spišská Belá predvedený obžalovaný a privezený poškodený. V čase o 14.16 hod. bola poškodenému privolaná RZP a v čase okolo 15.00 hod. bol prevezený na ošetrovanie do NsP Poprad. Predvedený Q.O. N. bol vypočutý na záznam o podaní vysvetlenia a v čase o 13.45 hod. bol prepustený.

Obžalovaný k tomuto dôkazu uviedol, že keď ho zobrali policajti, nikto mu nepovedal, že sa jednalo o lúpežné prepadnutie. To vyšetrovateľ T., ten blázon, sa na neho dohovoria s poškodeným.

Zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa 21.09.2017 o 13.30 hod. poškodeným C. S. vyplýva, že keď okolo 11.30 hod. prišiel z Kežmarku do Slovenskej Vsi, vystúpil na autobusovej zastávke pri obecnom úrade, kde prešiel cez cestu a potom popri Konzume pokračoval domov. Keď prešiel okolo Konzumu, tak ho zavolať jeden róm, ktorý tam pil pivo a povedal mu, aby mu požičal tri eurá, čo poškodený odmietol a pokračoval ďalej, no vtom ho ten róm udrel pästou pravej ruky do oblasti hlavy, konkrétne pod ľavé oko, potom róm spadol na zem, nakoľko bol opitý a poškodený ho chytil za pravú nohu a ten róm ho začal kopať druhou nohou do oblasti hrudníka. Poškodený C. S. uviedol, že potom ho ešte viackrát udrel róm pästami do hlavy a to nad pravé oko a do nosa. Následne poškodený našiel na zemi kameň, s ktorým chcel zastrašiť útočníka, kde tento sa zľakol a z miesta odišiel, ale poškodený nevie uviesť, ktorým smerom lebo bol v šoku. Potom išla nejaká žena, ktorá zavolať políciu. Poškodený uviedol, že útočníka nepozná a k popisu uviedol, že mohol mať asi 40 rokov, koženú bundu neurčenej farby, zelené nohavice a čierne krátke vlasy.

Z doplnenia záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 21.09.2017 spísaného s poškodeným C. S. o 14.00 hod. vyplýva, že osoba ktorá bola predvedená na OO PZ je osoba, ktorá ho napadla.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia podaného dňa 20.11.2017 MUDr. Janu Pappovou, primárkou Kliniky stomatológie a maxilofaciálnej chirurgie Univerzitetnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach vyplýva jej vyjadrenie k zdravotnému stavu poškodeného C. S.. Zlomeninu hornej čeľuste hodnotila ako úraz ťažký s dobou liečenia 6 až 8 týždňov. Z úradného záznamu spísaného svedkami J. a K. dňa 21.09.2017 vyplýva, že po previerke po možnom páchatelovi vykonávanej na mieste podľa opisu poškodeného C. S., hliadka predviedla obžalovaného, ktorého poškodený C. S. spoznal ako osobu, ktorá ho napadla lebo mu nechcel požičať peniaze. E. A. dňa 29.09.2017 v zázname o podaní vysvetlenia uviedol, že medzi rómami v obci sa rozpráva, že C. S. mal napadnúť obžalovaný, ktorého prezývajú A., ktorý sa tým mal pred chlapmi chváliť. Obžalovaný dňa 21.09.2017 o 13.30 hod. podal vysvetlenie spísané do zápisnice, kde uviedol, že dňa 21.09.2017 okolo 09.00 hod. prišiel do potravín v OC Oáza v obci Slovenská Ves, kde si kúpil dve - tri pivá a vypil si dve alebo tri pol deci, ktoré vypil s kamarátom D. a N. K.. Potom ostal sám a zdržiaval sa pri Oáze. Nakoľko začalo silno pršať, presunul sa na zastávku pri obecnom úrade, kde sa skryl pod striešku. Zdržiaval sa v prednej časti budovy a nezaregistroval žiadnu bitku a ani krik, ku ktorému malo dôjsť pri kontajneroch. Následne za ním pri zastávke prišla hliadka polície.

Súd tiež oboznámil vyčíslenie liečebných nákladov poškodeným Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti ich poisťencovi - poškodenému C. S., ktoré v oboch podaniach zo dňa 29.01.2018 ako aj zo dňa 28.03.2018 vyčíslila podľa jednotlivých položiek s konečnou sumou 1.198,43 Eur. Súd tiež oboznámil obsah lekárskeho správ vypracovaných MUDr. K. Š., MUDr. Q. K., MUDr. S. J., MUDr. O. Š., MUDr. Q. H., MUDr. S. N., lekárskej prepúšťacej správy a ošetrovateľskej prepúšťacej správy, ktoré súvisia s poškodením zdravia poškodeného C. S. pri skutku a s jeho ďalším liečením. Z lekárskeho správ predložených súdu ošetrovateľským lekárom obžalovaného MUDr. K. K. o zdravotnom stave obžalovaného v roku 2017 vyplýva, že obžalovaný bol ošetrovaný dňa 24.08.2017 pre bolesti chrbtice a boli mu predpísané analgetiká. Od 24.09.2017 do 27.09.2017 bol hospitalizovaný z dôvodu trombózy povrchových žíl dolných končatín. Dňa 10.07.2017 bol obžalovaný vyšetrovaný pre bolesti chrbtice s tým, že od 14.07.2017 do 21.07.2017 bol hospitalizovaný na neurologickom oddelení.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.08.2019 súd oboznámil na návrh obžalovaného oblečenie, ktoré mal obžalovaný pri nástupe do výkonu trestu odňatia slobody, a to 1 ks zelenej vetrovky, 1 ks modrých riflí, 1 ks boxeriek, 1 ks tmavomodrý sveter, 1 pár športovej obuvi hnedej a 2 ks ponožiek.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý. Súd tiež oboznámil rozsudky vzťahujúce sa na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného. Z rozsudku sp. zn. 1T 12/2011 zo dňa 11.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2011 vyplýva, že obžalovaný Q. N. bol uznaný za vinného zo spáchania skutku, ktorý súd právne kvalifikoval ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a tiež za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Za to mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice o správaní obžalovaného vyplýva, že jeho vystupovanie a správanie nie je vždy na požadovanej úrovni. V osobných veciach sa snaží udržiavať poriadok, osobnej a kolektívnej hygieny venovať dostatočnú pozornosť. Pokyny príslušníkov sa nie vždy snaží plniť, v jednom prípade bol zaznamenaná záporný poznatok, ktorý bol riešený pohovorom. V kolektíve odsúdených je znášanlivý, konflikty nevyvoláva. Zúčastňuje sa prednášok na aktuálne spoločenské témy. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný bol trikrát. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený negatívne s tým, že bol často trestne stíhaný, vo výkone trestu, po návrate z ktorého vzbudzoval u obyvateľov obce strach, správal sa agresívne, vyvolával konflikty so svojimi príbuznými a aj s občanmi obce, ktorých slovné aj fyzicky napádal. Obec nemá vedomosť o tom, či bolo jeho správanie prejednávané komisiou verejného poriadku.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 18 krát súdne trestaný, a to počnúc od roku 1976 až dňa 20.03.2019 (odsúdenie č. 18), pričom z toho v prípade 16 - tich odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. v dvoch prípadoch súd upustil od uloženia súhrnného trestu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. V poradí 16. odsúdenie je vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 12/2011, ktorého rozsudok súd oboznámil a vyššie v odôvodnení uviedol. Zo spisu sp. zn. 7T 15/2018 (odsúdenie č. 17 odpisu registra trestov) vyplýva, že dňa 26.01.2018 bola na obžalovaného Q. N. podaná obžaloba pre skutok, ktorého sa mal dopustiť v auguste 2017 a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 29.03.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného zo skutku v zmysle obžaloby pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie z obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalej mu súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Zo spisu sp. zn. 1T 64/2016 (odsúdenie č. 18 odpisu registra trestov) vyplýva, že dňa 24.05.2013 prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na obžalovaného Q. N. obžalobu pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť dňa 28.01.2016 a ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. e) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 14.06.2018 bol obžalovaný Q. N. uznaný za vinného za skutok v zmysle obžaloby, pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie z obžaloby a súd mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 15/2018. Na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora, Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 5To 50/2018 zo dňa 20.03.2019 zrušil výrok o treste a uložil obžalovaného trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 15/2018 a odvolanie obžalovaného zamietol. Tento rozsudok Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2019.

Súd odmietol návrh obžalovaného na vypočutie I. N., ktorý mal podľa obžalovaného potvrdiť, že mu dal šatstvo, ktoré mal v čase nástupu do výkonu trestu odňatia slobody na sebe, nakoľko uvedená skutočnosť týkajúca sa pôvodu šiat nie je dôležitá pre toto trestné konanie. Nakoľko nie je zrejmé, či vzhľadom na odstup času od spáchania trestného činu do nástupu výkonu trestu nedošlo k výmene šiat obžalovaným, ktoré mal mať pri skutku, súd odmietol návrh obhajcu obžalovaného na znalecké skúmanie šatstva analýzou DNA.

Súd vykonal dôkazy, ktoré navrhli strany trestného konania, pričom každý z týchto dôkazov a informácií z neho získanú posudzoval súd samostatne ale zároveň aj v ich vzájomnej súvislosti. Súd považuje rozsah vykonaného dokazovania za dostatočný na to, aby mu umožnil rozhodnúť v tejto trestnej veci rozsudkom.

Obžalovaný spáchanie skutku tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel s tým, že v ten deň sa so svedkom - poškodeným C. S. nestretol, vôbec ho nepozná a videl ho až vtedy, keď ich policajti naložili do policajného auta, kde mu aj poškodený, a neskôr na policajnom oddelení aj policajti hovorili, že to nemohol byť on lebo nemal na tele a ani na oblečení žiadne krvné alebo iné stopy. Napokon z toho dôvodu ho aj prepustili. Na svoju obranu tiež uviedol, že v ten deň bolo slnečno, pri obchodnom centre Oáza bolo veľa ľudí a on tam stál s viacerými rómami a popíjali pivo, pretože tak robia častejšie, skoro každý deň.

Výrok o vine obžalovaného, napriek tejto jeho obrane, vo vzťahu ku ktorej súd vypočul ním navrhovaných svedkov a vykonal aj ním navrhované dôkazy (oboznámenie šatstva) je založený tak na priamom dôkaze, ktorým je výpoveď svedka - poškodeného C. S. ako aj na ďalších nepriamych dôkazoch, najmä na svedeckých výpovediach svedkov. Poškodený C. S. už pri podaní vysvetlenia dňa 21.09.2017, ako aj vo svojich výpovediach v prípravnom konaní zo dňa 17.01.2018 a zo dňa 28.06.2018 veľmi podrobne a do detailov opísal udalosti uvedeného dňa, pričom rovnako z hľadiska skutkového deja vypovedal o udalostiach toho dňa aj na hlavnom pojednávaní. Skutkový dej opísal podrobne tak, ako je tento zachytený v podstatných rysoch v obžalobe prokurátora a preto súd nemal dôvod túto skutkovú vetu meniť a uviedol ju aj v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Pri opise udalostí svedkom - poškodeným je nutné zohľadňovať aj skutočnosť, že tento bol v čase útoku osobou staršou (77 rokov), s horšou kvalitou sluchu (čo bolo zrejmé aj na hlavnom pojednávaní), pričom nezanedbateľným faktom je to, že v ten deň pršalo a ako poškodený sám uviedol, mal zapršané okuliare, čo znížilo jeho schopnosť vnímať udalosti do bližších detailov. Napriek všetkým uvedeným skutočnostiam ovplyvňujúcim jeho schopnosť vnímania, sú všetky jeho výpovede detailné a zhodne opisujúce nielen konanie jeho samotného ale aj konanie páchatela. Svedok - poškodený jednoznačne uviedol, že ako vystúpil na zastávke autobusu v Obci Slovenská Ves a prechádzal okolo obchodného centra V., obžalovaný, ktorý tam stál, sa ho spýtal, či mu nedá 4,- Eurá, čo svedok - poškodený odmietol a pretože silno pršalo, išiel preč. Keď svedok - poškodený prešiel asi 67 metrov (zistených pri ohliadke miesta činu), obžalovaný ho dobehol, zozadu ho chytil za golier kabáta a udrel do hlavy, v dôsledku čoho svedok - poškodený spadol na zem. Potom ho obžalovaný chytil za golier a ťahal ku kontajnerom na sklo za obchod, podľa poškodeného preto, aby to nevideli ľudia, pričom táto domnienka poškodeného je opodstatnená, nakoľko z fotografií z miesta činu vyhotovených pri ohliadke miesta činu je zrejmé, že z hlavnej cesty je výhľad aj na chodník, kde obžalovaný zaútočil na poškodeného. Pritom ťahaní si svedok - poškodený C. S. porezal ruku o sklo, ktoré bolo na zemi. Potom ho obžalovaný začal ohmatávať lebo hľadal peňaženku a povedal mu iba „daj mi peňeži, bo ťa zabijem“ a zase ho udrel do tváre. Ako svedok - poškodený uviedol, bol v šoku a potiahol obžalovaného za nohu tak, že obžalovaný spadol. Zelenou botaskou ho obžalovaný, v tom čase ležiaci na zemi, kopol do tváre. Poškodenému sa podarilo vstať, zdvihol kameň a chcel sa s ním brániť. Obžalovaný na to odišiel a poškodený ostal zranený a v šoku. Okolo išla jedna jemu neznáma žena s dieťaťom a ju požiadal, aby zavolala policajtov, čo ona urobila tak, že vytočila telefónne číslo ale mobilný telefón patriaci svedkovi - poškodenému vrátila. Svedok - poškodený z dôvodu horšieho sluchu a šoku, ktorý utrpel, policajta z operačného strediska nepočul, pričom uvedené zodpovedá úradnému záznamu spísanému riaditeľom OO PZ Spišská Belá, že anonymné oznámenie bolo prijaté o 11.33 hod. To zodpovedá času, ktorý poškodený uviedol ako čas príchodu do Obce Slovenská Ves po zohľadnení času útoku (7 minút). Súd na hlavnom pojednávaní prehral všetky záznamy z obecných kamier zachytené na DVD z uvedeného dňa v približnom časovom období útoku, ktoré v prípravnom konaní poskytol svedok I. Z., starosta Obce Slovenská Ves a ako vyplýva zo záznamu ch08_20170921112701.mp4 je na ňom vidieť, že v čase 11.26 hod. k nákupnému stredisku Oáza prichádza starší pán s igelitkou, pričom svedok - poškodený po zhladnutí tohto záznamu na hlavnom pojednávaní identifikoval na zázname seba. Uvedené časové úseky v rozpätí 7 minút od zachytenia svedka - poškodeného na kamere po zavolaní na políciu zodpovedajú ceste poškodeného, trvaniu útoku a príchodu neznámej ženy a zavolaní na políciu.

Následne svedkyňa U. F.J., potvrdzujúc výpoveď svedka - poškodeného opísala, ako jej svedok - poškodený povedal, že ho napadol róm, ako ho odvieďla do obchodu, odkiaľ predavačka znova zavolala na políciu. Dôležitou je aj časť jej výpovede, kde uviedla, že okolo OC Oáza prechádzala pred útokom,

nakoľko išla pre syna do školy. Keďže pršalo, mala na hlave kapucňu ale periférne videla čierno oblečenú postavu, ktorá tam stála na rohu a pila pivo, pričom videla iba jednu osobu.

V kontexte uvedeného súd poukazuje na obranu obžalovaného a uvádza, že z výpovedí svedka - poškodeného, všetkých ostatných svedkov ale najmä zo záznamov z obecnej kamery vyplýva, že v ten deň pršalo a nie, ako to uvádza obžalovaný, svietilo slnko. Obžalovaný tiež vypovedal, že tam bolo v tom čase veľa ľudí a on sa v čase útoku mal zhovárať s nejakými inými ľuďmi, medzi nimi aj so svedkom S. K.. Z výpovede svedka - poškodeného, o ktorej dôveryhodnosti súd nemá dôvod pochybovať a z výpovede svedkyne F. vyplýva, že v tom čase bola na mieste iba jedna osoba v čiernej koženej bunde (resp. čierno oblečená). Aj z kamerových záznamov vyplýva, že v tom čase nešlo okolo veľa ľudí a už vôbec, hoci kamera zachytáva aj časť budovy V., že by sa v tomto hustom daždi vo štvrtok na poludnie (21.09.2017 bol štvrtok) zdržiavalo na mieste veľa ľudí, ako to tvrdí obžalovaný. Svedok S. K. vo svojej výpovedi uviedol, že celý deň chodil po nemocniciach v Kežmarku a do Slovenskej Vsi prišiel autobusom asi okolo 15.00 hod., kedy prvý krát stretol obžalovaného, ako sedí na múriku a plače, že ho krivo obvinili, že mal niekoho zbiť. S. K. teda vyvrátil tvrdenie obžalovaného, že s ním v čase útoku bol a tiež to, že obžalovaný sa o tom, že je podozrivý dozvedel až o 4 mesiace neskôr, keď sa mal poškodený dohodnúť s vyšetrovateľmi na jeho krivom obvinení. Obžalovaný tým zároveň poprel aj ním podané vysvetlenie spísané o 13.30 hod. inkriminovaného dňa, kde do zápisnice uviedol, že najprv pili pivo a tvrdý alkohol s D. a K., ktorí však okolo 11.00 hod. odišli a on stal pri Oáze a bistre sám a čakal na K., ktorý mu mal doniesť peniaze. Keďže začalo silno pršať (teda sám spochybnil svoje tvrdenie, že svietilo slnko), presunul sa na zastávku autobusu pod striešku. Všetky tieto skutočnosti a tvrdenia obžalovaného vzhľadom na tieto dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti vedú súd k záveru, že táto obrana obžalovaného je účelová. Ani ním navrhnutí svedkovia S. A. a E. A. nepotvrdili, že by s ním v čase útoku pili alkohol pred OC Oáza.

O prítomnosti obžalovaného na mieste činu v čase útoku svedčí aj záznam z kamerového systému obce, kde na zázname s názvom ch08_2017092111113420.mp4 v čase 11.34 hod. vidieť vychádzať od budovy nákupného strediska V. muža v čiernej bunde a v tmavých nohaviciach, pričom svedok Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní túto osobu stotožnil s osobou obžalovaného. Súd nemal dôvod spochybňovať pravdivosť výpovede tohto svedka, pretože aj z úradného záznamu vyšetrovateľa o podaní vysvetlenia svedkom (nemôže sa jednať o výsluch svedka bez poučenia o jeho právach vo forme úradného záznamu) vyplýva, že svedok obžalovaného na tomto zázname, ktorý ako starosta videl už v prípravnom konaní spoznal a uvedené tvrdenie zopakoval aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Súd musí nutne zohľadňovať skutočnosť, že svedok žije v obci 50 rokov, je jej starostom a obžalovaného osobne pozná, a preto jeho svedectvo v tomto smere ale aj o osobe obžalovaného z hľadiska je správania a povesti považuje súd za relevantné. Svedok - poškodený ako aj svedkovia J. a K. potvrdili, že obžalovaný mal v tom čase na sebe oblečenú čiernu koženkovú bundu a tmavé nohavice, čo zodpovedá oblečeniu osoby na kamerovom zázname. Vzhľadom na všetky tieto dôkazy súd ustálil, že na kamerovom zázname pod číslom ch08_2017092111113420.mp4 je obžalovaný, ktorý sa tak nachádzal na mieste činu v čase útoku, hoci to obžalovaný popiera. Na druhej strane obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že tam v čase útoku popíjal pred OC V., čo ale znamená, že by útok ako aj poškodeného, ktorý okolo prechádzal mal vidieť alebo by musel nutne vidieť zraneného svedka - poškodeného, čo ale on paradoxne popiera, hoci je zrejmé, že poškodeného niekto napadol a že tento v dôsledku toho utrpel zranenia, ktoré potvrdzovali všetci svedkovia, ktorí s ním prišli do kontaktu, a ktoré vyplývajú aj z lekárskejších správ a zo záverov znaleckého posudku. Aj toto svedčí o nedôveryhodnosti tvrdení obžalovaného a účelovosti jeho obrany.

Súd z hľadiska ďalšieho priebehu skutkového deja ustálil, že následne prišla na miesto motorizovaná hliadka OO PZ Spišská Belá v zložení svedok J. a svedok K., ktorí videli zranenia poškodeného, toho naložili na zadné sedadlo ich služobného motorového vozidla a hľadali osobu, ktorá ho mala napadnúť. Ako uviedol svedok J., raz prešli okolo obžalovaného a až na druhý krát ho naložili do služobného motorového vozidla a previezli spolu so svedkom - poškodeným na policajné oddelenie. Dôvodom však, na rozdiel od výpovede svedka - poškodeného, nebola skutočnosť, že by im svedok - poškodený už na ulici označil osobu obžalovaného ako páchatela ale len tá skutočnosť, že obžalovaný sa ako jediný nachádzal na mieste činu, čo potvrdili obaja zasahujúci policajti. Obaja tieto svedkovia však nepotvrdili verziu obžalovaného, že už v aute mu svedok - poškodený hovoril, že to nebol on, čo napokon nepotvrdil svedok - poškodený s tým, že ani jeden zo svedkov nepočul obsah rozhovoru medzi obžalovaným a svedkom - poškodeným v služobnom motorovom vozidle. Aj zo záznamu o podaní vysvetlenia spísaného

svedkom Kovalčíkom so svedkom - poškodeným C. S. o 13.30 hod. vyplýva, že tento nestotožnil osobu obžalovaného s osobou útočníka. K tomu došlo až o 14.00 hod. pri doplnení záznamu. Svedok - poškodený to odôvodnil šokom ako aj tým, že zle videl na jedno oko, ktoré bolo pri útoku poranené, a ako sám uviedol, a potvrdili mu to svedkovia J. a K., potom, čo sa svedok - poškodený spamätal zo šoku už na polícii označil obžalovaného ako útočníka, a to podľa tváre, pretože ho z videnia poznal a tiež podľa oblečenia (nohavíc a obuvi). Identifikáciu obžalovaného ako útočníka svedok - poškodený zopakoval bez zaváhania pri rekognícii, výpovediach v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. O tom, že obžalovaný je páchatelom žalovaného trestného činu nepriamo svedčí aj výpoveď svedka S. K.O. z prípravného konania, ktorej časť súd v rámci odstraňovania rozporov prečítal na hlavnom pojednávaní a kde svedok K. uvádzal, že sa obžalovaného na druhý deň pýtal, prečo to urobil, čím myslel útok na svedka - poškodeného a obžalovaný však tento útok nepoprel, len uviedol, že si nepamätá. Keď sa ho na to isté pýtal svedok E. A., obžalovaný mu útok opäť nepoprel, len mu povedal, že čo sa do toho stará a že je to jeho vec. Tento svedok pri podaní vysvetlenia dňa 29.09.2017 uviedol, že medzi rómami v Slovenskej Vsi sa povráva, že to mal urobiť obžalovaný, ktorý sa tým mal chváliť. Všetky tieto priame alebo nepriame dôkazy vedú súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd sa zaoberal aj obranou obžalovaného, že na jeho tele a ani na oblečení neboli stopy po útoku. Svedok K. vypovedal, že obžalovaný mal nohavice špinavé od blata. Nakoľko poškodený krvácal až po útoku, ktorý zo strany obžalovaného potom nepokračoval, nemuseli byť na tele obžalovaného a ani na jeho oblečení žiadne voľným okom viditeľné stopy krvi. Oblečenie, ktoré mal obžalovaný pri dodaní do výkonu trestu 06.10.2017 nemusí byť tým istým oblečením, ktoré mal na sebe v čase útoku a preto je tento dôkaz irelevantný.

Pokiaľ sa jedná o otázku zákonnosti rekognície, na ktorú poukázal obhajca obžalovaného v záverečnej reči, súd konštatuje, že rekognícia sa vykonáva vtedy, ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby. Rekognícia vykonaná v prípravnom konaní vzhľadom na obranu obžalovaného, že na mieste nebol, bola vykonaná zákonne, nakoľko bolo nutné preveriť u svedka - poškodeného, či osobu páchatela spozná alebo či si ju nazamieňa s inou osobou. Iná otázka je účelnosť rekognície, nakoľko svedok - poškodený už osobu obžalovaného identifikoval na policajnom oddelení v deň spáchania skutku a označil menom a prezývkou.

Pokiaľ sa jedná o rozsah zranení svedka - poškodeného a priebehu liečenia, tieto vo svojom písomnom znaleckom posudku vypracovanom v prípravnom konaní a neskôr vo svojej výpovedi aj na hlavnom pojednávaní podrobne opísal znalec MUDr. A. N., pričom súd zdôrazňuje, že mechanizmus vzniku poranení zodpovedá tomu, ako skutkový dej opísal svedok - poškodený a poranenia nemohli vzniknúť iným spôsobom, napr. pádom na zem alebo iným podobným spôsobom ale jednoznačne boli spôsobené mechanizmom tupo pôsobiacej sily. Na strane druhej ani z výpovede svedka MUDr. K. a ani z predložených lekárskeho správ o zdravotnom stave obžalovaného nevyplýva, že by mu tento jeho zdravotný stav znemožňoval spáchanie skutku uvedeného vo výroku rozsudku a hoci mal bolesti chrbtice a podozrenie na trombózu dolných končatín, nebola obmedzená ich hybnosť ale bola prítomná len ich bolestivosť, čo ale nie je kontraindikácia jeho konania. Napokon obžalovaný sa v ten deň riadne pohyboval, čo vyplýva z kamerového záznamu a ani svedkovia, ktorí ho v ten deň videli, neopisovali skutočnosť, že by sa obžalovaný nemohol hýbať alebo chodiť.

Všetky takto vykonané dôkazy, ktoré súd jednotlivo vyhodnotil dávajú priestore na záver, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný. Z výpovede svedka - poškodeného C. S. vyplýva, že obžalovaný od neho najskôr slovne pýtal peniaze a keď mu ich svedok - poškodený nechcel dať, zaútočil na neho a počas útoku mu prehľadával vrecká lebo hľadal peňaženku. Hoci peniaze nenašiel, lebo tie boli zazipované vo vrecku bundy, použil proti poškodenému hrozbu násillia (slovne - „daj peniaze lebo ťa zabijem“) a samotné násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, hoci k dokonaniu trestného činu nedošlo lebo peniaze svedkovi - poškodenému odcudzené neboli. Tento čin spáchal na chránenej osobe, pretože svedok - poškodený bol v tom čase starší ako 60 rokov, teda spĺňal kvalifikačné predpoklady v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona. Vyšší vek svedka - poškodeného C. S. (77 rokov) bol spojený so zdravotnými komplikáciami, najmä so slabším sluchom, v dôsledku ktorého nepočul, ako obžalovaný k nemu prišiel zozadu a tiež tento vek a zdravotné problémy, ktorými trpí a v dôsledku ktorých sa jeho zranenie neriešilo operačne ale iba konzervatívne, znamenali nižšiu

schopnosť brániť sa útoku obžalovaného, čím bol útok v konečnom dôsledku dôraznejší a s vážnejšími následkami, ako by tomu bolo u fyzicky zdravšieho a mladšieho poškodeného. Preto súd okolnosť vyššieho veku uznal ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby. K útoku došlo na verejnom priestranstve, čo vyplýva z výpovede svedka - poškodeného a z ohliadky miesta činu, a preto sa obžalovaný zároveň konaním opísaným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol svedka - poškodeného C. S.. Preto obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Hoci trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona je dokonaný použitím násillia alebo bezprostrednej hrozby násillia a nezáleží na tom, či sa páchatel cudzej veci zmocnil, obžalovaný sa pokúsil násillím vziať poškodenému peniaze, ktoré mal poškodený pri sebe ale to sa mu len vďaka odporu poškodeného nepodarilo. Preto je jeho konanie pokusom lúpeže, ku ktorej dokonaniu vzhľadom na skutočnosť, že poškodený sa použitému násilliu zo strany obžalovaného ubránil, nedošlo. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je osobná sloboda a majetok iného a tiež ochrana verejného poriadku pred fyzickými útokmi na verejných miestach /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností taxatívne uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti 18 krát súdne trestaný, vrátane nepodmienečných trestov odňatia slobody, súd v neprospech obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Trestného zákona). Súd tak u obžalovaného zistil prevažujúci pomer priťažujúcich okolností na poľahčujúcimi okolnosťami 1:0. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1 T 12/2011 odsúdený za spáchanie dvoch zločinov na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, je zrejmé, že obžalovaný opätovne spáchal zločin. Preto súd v zmysle § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovenú Trestným zákonom pre trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona v trestnej sadzbe od 7 rokov až 12 rokov, o jednu polovicu, čím dolná hranica trestu predstavuje výmeru 9 rokov a 6 mesiacov. Nakoľko obžalovanému súd ukladal trest za viac úmyselných trestných činov (vzhľadom na súhrnný trest k odsúdeniam sp. zn. 7T 15/2018 a 1T 645/2016), ktorých jeden je zločinom (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom nepoužil pri zvyšovaní trestných sadzieb ustanovenie § 38 ods. 8 Trestného zákona, ktoré sa aplikuje iba na zvyšovanie alebo znižovanie trestných sadzieb iba podľa odsekov 3 až 6 tohto ustanovenia ale hornú hranicu trestnej sadzby zvýšil priamo, teda na 16 rokov. Súd tak pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní od 9 rokov a 6 mesiacov až po 16 rokov. Súčasne za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladal súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému Krajským súdom v Prešove sp. zn. 5To 50/2018 zo dňa 20.03.2019 v spojení s trestom uloženým v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 15/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaný je dlhoročným recidivistom, o čom svedčí jeho doposiaľ 18 odsúdení za rôznorodú trestnú činnosť páchanú od roku 1976 prakticky nepretržite doposiaľ. Jeho minulé trestné činnosť mala nielen majetkový ale najmä slovne a fyzicky násillný charakter, pričom bol odsúdený aj za závažnejšie trestné činy, ktoré by vzhľadom na aktuálnu právnu úpravu boli charakteru zločinov (lúpeže, znásillnenia). Napokon ani odsúdenie na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne uložený mu v konaní

vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 12/2011, ktorý vykonal, nebol pre neho dostatočnou výstrahou a okrem prejednávanej trestnej veci bol po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov v krátkom čase odsúdený za spáchanie dvoch trestných činov (v konaní sp. zn. 7T 15/2018 a 1T 64/2016) majúcich povahu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, resp. aj ods. 2 Trestného zákona, pričom dovtedy bol už päťkrát za rovnaký trestný čin odsúdený. U obžalovaného sa teda jedná o vážne kriminálne narušeného jedinca, ktorý už nedokáže rešpektovať a dodržiavať normy tejto spoločnosti. O jeho negatívnych črtách osoby svedčia je jeho hodnotenia z miesta bydliska a z ústavu na výkon trestu, ktoré sú oba negatívne. Z miesta bydliska je hodnotený negatívne pre svoje konfliktné a agresívne správanie vzbudzujúce strach u obyvateľov obce, slovné a fyzické napádanie príbuzných a občanov obce, čo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok Z., ako starosta obce. Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, kde je aktuálne umiestnený na výkon trestu vyplýva, že nie vždy plní pokyny príslušníkov zboru a bol doposiaľ 3 krát disciplinárne potrestaný. Aj svedok J., ako príslušník OO PZ Spišská Belá v časti svojej výpovede na hlavnom pojednávaní k osobe obžalovaného uviedol, že jeho podobu majú na oddelení vyvesenú, pretože vedeli, že ho pustili z výkonu trestu a pozorne sledovali jeho správanie. Osoba obžalovaného tak nedáva žiaden predpoklad na nápravu a v prípade obžalovaného je nutné zvýrazniť prvok represívnej stránky účelu trestu. Uložením trestu odňatia slobody v čo možno v najdlhšej dobe je nutné zabrániť obžalovanému, aby pokračoval v páchaní trestnej činnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň odradiť iných podobných recidivistov od páchania podobných trestných činov. Pretože obžalovaného ani predchádzajúce odsúdenia neodradili a ani v prejednávanej trestnej veci neprejavil žiadnu známku ľútosti alebo pokory, čo len vyjadruje povahu jeho osobnosti a vzťah k ním spáchanej trestnej činnosti, žiaden výchovný účel trestu súd u obžalovaného nevidí a podľa toho bol obžalovanému vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúce odsúdenia trest ukladaný.

Súd tiež musel nutne zohľadniť aj spôsob spáchania trestného činu, kedy obžalovaný zozadu zaútočil na 77 ročného človeka bez akejkoľvek provokácie zo strany poškodeného alebo výstrahy, prípadne konania, z ktorého by mohol poškodený tento útok očakávať a jemu sa brániť. Obžalovaný sám vo veku 60 rokov vycítil prítomnosť slabšieho človeka, u ktorého predpokladal, že má peniaze a bude klásť menší odpor, ako v prípade silného a zdravého človeka. Motívom jeho konania bola ziskuchtivosť a peniaze na alkohol, ktoré, ak mu poškodený C. S. nedal dobrovoľne, tak sa obžalovaný rozhodol, že si ich vezme násilím. K dokonaniu trestného činu nedošlo iba náhodou, pretože obžalovaný hľadal peňaženku, ktorú ale poškodený pri sebe nemal a len náhodou sa obžalovaný nedostal k peniazom, ktoré mal svedok - poškodený vo forme bankoviek vo vetrovke za zipsom. Preto aj keď k dokonaniu trestného činu lúpeže nedošlo, stalo sa tak iba náhodou a pokus trestného činu sa v maximálne možnej miere priblížil k jeho dokonaniu. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd pri trestaní uplatnil ustanovenie § 14 ods. 2 Trestného zákona a konanie obžalovaného vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu a jeho motív trestal ako dokonaný trestný čin.

Preto súd pri zohľadnení všetkých aspektov ukladania trestu uvedených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov a 6 mesiacov, teda na hornej hranici zákonom stanovenej a súdom v zmysle zákona zvýšenej trestnej sadzbe. Tento trest bude pre ochranu spoločnosti pred obžalovaným dostatočný, pretože obžalovaný bude po dobu výkonu trestu od spoločnosti izolovaný, čím nebude mať možnosť nielen napádať svojich spoluobčanov ale najmä páchať ďalšiu trestnú činnosť.

Súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávanej skutku v tomto konaní vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

Obžalovaný, ako páchatel' úmyselného trestného činu majúceho povahu zločinu, bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pričom súd mu v tomto konaní znovu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorú súd na základe vykonaného dokazovania vyššie charakterizoval, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života a na násilnú povahu spáchanej trestnej činnosti, súd konštatuje, že sa nedá očakávať, že po výkone trestu obžalovaný povedie riadny život. Preto súd za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 76 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko má za to, že tento druh ochranného opatrenia

bude mať pre ochranu spoločnosti pred obžalovaným priaznivý účinok a pre obžalovaného budú mať obmedzenia v zmysle § 77 Trestného zákona dostatočne odstrašujúci efekt pri je prípadnom úmysle naďalej pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Do skončenia vyšetrovania si náhradu škody uplatnila iba poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., ktorá ju aj vyčíslila. Preto jej súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku náhradu škody priznal a k jej náhrade zaviazal obžalovaného. Nárok poisťovne bol dostatočným spôsobom odôvodnený a nevyžadoval si žiadne ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo rámec dokazovania v tomto trestnom konaní. Poškodený C. S. si do skončenia vyšetrovania náhradu škody neuplatnil a urobil tak až na hlavnom pojednávaní, čo je oneskorene a preto súd o jeho nároku na náhradu škody nerozhodoval.

- proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe,

- dopustil sa fyzicky na miestne verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.